

Tre Trallande Jäntor

4

Där gingo tre jäntor i solen
på vägen vid Lindane Le,
de svängde, de svepte med kjolen,
de trallade, alla de tre.

Och gingo i takt som soldater
och sedan så valsade de,
och "Udden är så later"
de trallade, alla de tre.

Men när som de kommo till kröken
av vägen vid Lindane Le,
de ropade alla: "Hör göken!"
sen skvätte och tystnade de.

Och tego så tyst som de döda
och rodnade, alla de tre.
Men varföre blevo de röda
och varföre tystnade de?

Jo!

Det stod tre studenter vid grinden,
och därför så tystnade de
och blevo så röda om kinden,
de trallande jäntorna tre.

Det stod tre studenter vid kröken
och flinade, alla de tre,
och härmde och skreko: "Hör göken!"
och alla så trallade de.

Min förhoppning för den framtida mänskligheten är att alla föräldrar ger
sina barn en innerlig och villkorlös kärlek
Bo Krister Karlsson
www.jagduger.com

Allsång

Det var dans bort i vägen på lördagsnatten
 över nejden gick låten av spelet och skratten,
 det var tjo! det var hopp! det var hej!
 Nils Utterman, token och spelmansfanten,
 han satt med sitt bälgspele vid landsvägskanten,
 för dudeli! dudeli! dej!

Där var Bolla, den präktiga Takeneflickan,
 hon är fager och fin, men har intet i fickan,
 hon är gäcksam och skojsam och käck.
 Där var Kersti, den trotsiga, vandrande, vilda,
 där var Finnbacka-Britta och Kajsa och Tilda
 och den snudiga Marja i Bäck.

Där var Petter i Toppsta och Gusten i Backen,
 det är pojkar, som orka att kasta på klacken
 och vischa en flicka i skyn.
 Där var Flaxman på Torpet och Niklas i Svängen
 och rekryten Pistol och Högvaltadrängen
 och Kall-Johan i Skraddarebyn.

Och de hade som brinnande blånor i kroppen,
 och som gräshoppor hoppade Rejlandshoppen,
 och mot stenar av klackar det small.
 Och rockskörten flaxade, förkläden slängde,
 och flätorna flögo och kjolarna svängde,
 och musiken den gnällde och gnall.

In i snåret av björkar och alar och hassel
 var det viskande snack, det var tassel och tassel
 bland de skymmande skuggorna där,
 det var ras, det var lek över stockar och stenar,
 det var kutter och smek under lummiga grenar
 — vill du ha mig, så har du mig här!

Gustaf Fröding

Föddes 1860 - 1911
 Kärlekslös barndom, båda föräldrarna frånvarande,
 hans pappa hade flytt
 utomlands och kom inte tillbaka förrän efter flera år.

Hans mamma blev sinnesförvirrad under födseln och
 inlagd på sjukhus. När hon kom tillbaka efter ett år
 ville hon inte se sin son Gustav.
 Denna kärlekslöshet fick allvarliga konsekvenser för
 Gustav, alkoholist redan under studentåren senare
 sinnessjuk bl.a. pga en hjärnskada orsakad av
 alkoholen.
 Men också en sedlighetsdom angående dikten En
 morgondröm.

Fick själv aldrig uppleva den kärlek han så starkt
 längtade efter.
 Vad han inte vågade hoppas för egen del, hoppades
 han för den framtida mänskligheten